எரிசக்தி ஆதாரங்களை திறம்பட பன்முகப்படுத்த அரசு தவறியுள்ளது!

சிலிண்டர் எரிவாயு பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க ஒன்றிய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாநிலங்களவையில் நிதி மசோதா மீது உரையாற்றிய மூத்த வழக்கறிஞர் பி.வில்சன் கேள்வி!

புதுடெல்லி, மார்ச் 30 - மாநிலங்களவையில் நிதி மசோதா 2026 ன் மீது கழக உறுப்பினர் பி.வில்சன் பேசும் போது, எரிசக்தி ஆதாரங்களை திறம்பட பன்முகப் படுத்த ஒன்றிய அரசு தவறியுள்ளது என்றும் சிலிண்டர் எரிவாயு பற்றாக் குறையைச் சமாளிக்க ஒன்றிய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத் துள்ளது எனவும் கேள்வி எழுப் பினார்.

மாநிலங்களவையில், நிதி மசோதா 2026 ன் மீது தி.மு.க. மாநிலங்களவை உறுப்பினர் பி.வில்சன் பேசியதாவது:

இந்த ஒன்றிய அரசானது 'சப்கா சாத், சப்கா விகாஸ்' என்ற வாக்குறுதி யோடுதான் ஆட்சிக்கு வந்தது. ஆனால், இன்று நாம் காண்பதோ 'சப்கா போஜ், சிர்ப் உன்கா விகாஸ்' அதாவது அனைவர் மீதும் சுமை, ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே வளர்ச்சி என்ற ஆட்சியைத் தான், அந்த வகையில் சாமானிய மக்கள் மீது சுமையையும், ஒரு சில குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு மட்டுமே பலன்களையும் வழங்கும் ஒரு ஆட்சியாக ஒன்றிய பா.ஜ.க. ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்த அரசு வெறும் முழக்கங் களை வைத்தே இயங்குகிறது.. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையும் அதே போன்ற வெற்று முழக்க ங்களால் மட்டுமே நிரம்பி யுள்ளது.

இளைஞர் சக்தி சார்ந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்று தம்பட்டம் அடிக்கப்படும் இந்த பட்ஜெட்டை வேலையில்லாத் திண்டாட் டத்தைப் பற்றிய நான் ஒரு உதாரணத்துடன் விளக்கு கிறேன்.

வேலையில்லா திண்டாட்டம்!

இந்தியா இன்று வேலை யில்லாத்திண்டாட்டத்தின் பெரும் நெருக்கடியைச் சந் தித்து வருகிறது. இதில் மிக வும் அதிர்ச்சியளிக்கும் விஷயம் என்னவென்றால், சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு மற்றும் மனித மேம்பாட்டு நிறுவனம் இணைந்து வெளியிட்ட 'இந்தியா வேலைவாய்ப்பு அறிக்கை 2024'ன் படி, நம் நாட்டில் வேலையில்லாத வர்களில் 83 சதவீதம் பேர் இளைஞர்கள் என்பது தான்.

'State of Working India 2026' என்ற தலைப்பிலான அறிக்கை, 29 வயதுக்குட் பட்ட பட்டதாரி இளை ஞர்களிடையே வேலை யில்லாத் திண்டாட்டம் 40 சதவீதமாக உள்ளது என்ப தைக் கண்டறிந்துள்ளது.

இதன் பொருள் என்ன வென்றால், படித்த இளம் இந்தியர்களில் பத்தில் நான்கு பேர் வேலையில்லா மல் இருக்கிறார்கள் என்ப துதான்.

இந்த நிதி மசோதா அந்த இளைஞர்களுக்கு என்ன வழங்குகிறது? 'யுவசக்தி' போன்ற முழக்கங்க ளையா?... முழக்கங்கள் ஒருபோதும் வேலைவாய்ப் புகளை உருவாக்கிவிடாது. நகர்ப்புற இளைஞர்களுக் குத் தேசிய அளவில் எந்த வொரு வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டமும் இல்லை. வேலைவாய்ப்பு களை உருவாக்குவதற்கான எந்தவொரு சட்டபூர்வ மான கட்டமைப்பு வசதி யும் இங்கு இல்லை.

சமூக பாதுகாப்பு திட்டம் இங்கு இல்லை!

இந்தியாவின் உழைக் கும் சக்தியில் 90 சதவீதத் திற்கும் அதிகமானோர் ஈடு பட்டுள்ள அமைப்புசாரா மற்றும் கிக் தொழிலாளர்க ளுக்கு எந்தவொரு பாது காப்பும் இல்லை. அவர்க ளுக்கு என்று எந்தவொரு உலகளாவிய சமூகப் பாது காப்புத் திட்டமும் இங்கு இல்லை.

இந்தியாவில் நிலவும் ஏற் றத்தாழ்வு ஏற்க முடியாத அளவை எட்டியுள்ளது. 'உலக ஏற்றத்தாழ்வு அறிக்கை 2026'ன் படி, நாட்டின் வருமானத்தில் 58 சதவீதத்தை முதல் 10 சதவீ தத்தினர் மட்டுமே அபக ரித்துக் கொள்கின்றனர். மேலும், நாட்டின் மொத் தச் செல்வத்தில் 65 சதவீதம் இவர்களிடமே குவிந்து ள் ளது. அதே வேளையில், நாட்டின் கீழடுக்கில் உள்ள 50 சதவீதத்தினர் அதாவது 70 கோடிக்கும் அதிகமான இந்தி யர்கள், வெறும் 15 சதவீத வருமானத்தை மட் டுமே பெறுகின்றனர்.. மேலும், நாட்டின் மொத் தச் செல்வத்தில் இவர்களி டம் இருப்பது வெறும் 6 சதவீதம் மட்டுமே.

பசி குறியீட்டில் 102 வது இடம்!

நேற்றுதான் சமூக ஊட கங்களில் ஒரு பதிவைப் பார்த்தேன்.. 2014 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அம்பானி யின் சொத்து மதிப்பு 500 சதவீதமும், அதானியின் சொத்து மதிப்பு 1000 சதவீ தத்திற்கும் மேலாகவும் உயர்ந்துள்ளது. ஆனால், அதே காலகட்டத்தில் உல கப் பசி குறியீட்டில் இந் தியா 52வது இடத்திலி ருந்து 102வது இடத்திற்கு வீழ்ந்துள்ளது.

இந்திய வணிகங்கள் மற் றும் பெருநிறுவனங்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுவ தற்கு நான் எதிரானவன் அல்ல. சொல்லப்போனால், இந்தியத் தொழில்துறை யின் வளர்ச்சியால்தான் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியே உந்தப்படுகி றது. ஆனால், இங்கே கேள்வி என்னவென்றால், நாட்டில் நிலவும் வருமான ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் சமூ கத்தின் நடுத்தர மற்றும் அடித்தட்டு பொருளாதார வர்க்கத்தினர் மீது இந்த அரசு காட்டும் அலட்சி யப்போக்கும்தான்.. அப்ப டியென்றால், இந்த வரு மான ஏற்றத்தாழ்வைக் களைவதற்கும், கடும் வறு மையில் வாடுபவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் இந்த நிதி மசோதா என்ன செய்கி றது? ஒன்றுமில்லை.

இந்த மசோதா பெரும் பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிக்கிறதா? செல்வ வரி அல்லது பரம்பரைச் சொத்து வரியை அறிமுகப் படுத்துகிறதா? குறைந்த பட்சம் செல்வப் பகிர்வுக் கான முயற்சியையாவது எடுக்கிறதா? இல்லை. மாறாக, இது பெருநிறுவ னங்களுக்குச் சலுகைகளை வாரி வழங்குகிறது குறைந் தபட்ச மாற்று வரி 14 சதவீ தமாகக் குறைக்கப்ப ட்டுள் ளது..

கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் ஆதிக்கம்!

சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களுக்கான வரி விடுமுறை 20 ஆண்டுக ளாக நீட்டிக்கப்பட்டு ள் ளது; தரவு மையங்களுக் கான 'சேஃப் ஹார்பர் மார்ஜின்' 15 சதவீதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது; மேலும் செமிகண்டக்டர் கள், அரிய வகை தாதுக்கள் மற்றும் மின்னணுவியல் போன்ற மூலதனம் அதிகம் தேவைப்படும் துறை களுக் குப் பெரும் ஊக்கத்தொ கைகள் வழங்கப்பட்டுள் ளன இவை அனைத்தும் ஒரு சில கார்ப்பரேட் நிறு வனங்களின் ஆதிக்கத்தில் உள்ள துறைகள். உண்மை யில், கடந்த ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது சமூக நலச் செலவினங்கள் ரூ.59,456 கோடி வரை குறைக்க ப் பட்டுள்ளது. பாலின நிதி நிலை அறிக்கையில் மட் டுமே ரூ.51,144 கோடி குறைக்கப்பட்டுள்ளது.. ஏழை எளியவர்களைக் காக்கும் திட்டங்களான மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், பிரதமரின் வீட்டு வசதித் திட்டம், ஆயுஷ் மான் பாரத், பள்ளிச் சத்து ணவுத் திட்டம் மற்றும் பயிர் காப்பீட்டுத் திட்டம் என அனைத்தும் நிதி ஒதுக் கீட்டில் வஞ்சிக்கப்பட்டுள் ளன. மத்திய அரசுக்குத் தெரிந்த ஒரே மக்கள் நலப் பொருளாதாரம் என்பது 'நேரடிப் பணப் பரிமாற் றம்' மட்டுமே.

பா.ஜ.க. மற்றும் அதன் கூட்டணிக் கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களில் தேர் தல் காலங்களில் மட்டுமே இந்த நேரடிப் பணப் பரி மாற்றங்கள் நடக்கின்றன. அதுவும் தேர்தலுக்கு முன் னால் மட்டும்தான். தேர் தல் முடிந்த பிறகு, அனைவ ருக்கும் பொதுவான அடிப்படை வருமானத்தை உறுதி செய்யும் எண்ணம் இந்த அரசுக்குக் துளியும் இல்லை.

உர மானியங்கள் குறைக் கப்பட்டுள்ளன. உணவு மானியங்கள் துண்டிக்க ப் பட்டுள்ளன.. எரிபொருள் ஆதரவு சுருங்கி வருகிறது. கோடீஸ்வரர்களின் வங் கிக் கணக்குகளை நிரப்பு வதற்காக, ஏழைகளின் உயிர்நாடியை ஒன்றிய அரசு பறித்து வருகிறது.

சிலிண்டர் எரிவாயு பற் றாக்குறையைச் சமாளிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன?

இன்று உலகிலேயே LPG ஐ அதிகம் நுகரும் நாடுக ளில் ஒன்றாக இந்தியா உள் ளது. நமது நாட்டின் ஆண்டு நுகர்வு தோராய மாக 3.1 கோடி டன்களாக உள்ளது. ஆனால், நமது தேசிய சேமிப்புத் திறனோ வெறும் மூன்று முதல் நான்கு வார கால நுகர்வை மட்டுமே ஈடுகட்டக்கூடிய அளவில் உள்ளது; மேலும் நமது உத்திசார் கையிருப்பு என்பது மிகவும் வரம்பிற் குட்பட்டதாகவே இருக்கி றது. நமது LPG தேவையில் சுமார் 60 முதல் 67 சதவீதம் இறக்குமதி செய்யப்படுகி றது.. இதில் பெரும்பகுதி ஹார்முஸ் நீரிணை வழி யாக மேற்கு ஆசியாவிலி ருந்து வருகிறது. இது, புவி சார் அரசியல் மாற்றங்க ளால் ஏற்படும் பாதிப்புக ளுக்கு இந்தியா எளிதில் இலக்காகக்கூடிய ஒரு சூழலை உருவாக்குகிறது. எரிசக்தி ஆதாரங்களை திறம்பட பன்முகப்படுத்த இந்த அரசு தவறியதே இதற்கு முக்கியக் காரண மாகும்.

எரிவாயு குழாய்ப் பாதைகள் மற்றும் முனை யங்கள் போன்ற அவசிய மான இயற்கை எரிவாயு உள்கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதில் இந்த அரசு காட்டி வரும் மெத்த னப்போக்கு, 'எரிவாயு அடிப்படையிலான பொரு ளாதாரம்' என்ற இலக்கை எட்டுவதற்குப் பெரும் தடையாக உள்ளது.

உதாரணமாக, கொச்சி LNG முனையமானது பல ஆண்டுகளாக அதன் முழுத் திறனுக்கும் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகி றது. சமீபத்தில், குழாய் வழி இயற்கை எரிவாயு இணைப்பு வசதி இருந்தும், அதனைப் பயன்படுத்தாத வர்களின் எல்பிஜி இணைப்பு துண்டிக்க ப்ப டும் என்று அரசு அறிவித் துள்ளது. இது மிகவும் கொடுங்கோன்மையான நடவடிக்கையாகும். அதி கப்படியான செலவு மற் றும் தொழில்நுட்பச் சிக்கல் கள் என மக்கள் புதிய முறைக்கு மாறாததற்குப் பல காரணங்கள் இருக்க லாம். இத்தகைய மாற்றங் களை நாம் மென்மையாக வும், போதிய கால அவகாசம் வழங்கியும் ஊக் கப்படுத்த வேண்டுமே தவிர, கட்டாயப்படுத் தியோ அல்லது உடனடியா கவோ திணிக்கக் கூடாது.

வரி பயங்கர வாதம்!

மேற்கு ஆசியாவில் தற் போது நிலவும் சர்வதேசப் பதற்றங்களைச் சமாளிக்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யில் ஏதேனும் ஒரு சிறப்புத் திட்டம் உள்ளதா?

நடுத்தர வர்க்கத்தின ரைப் பொறுத்தவரை, இந்த மசோதாவில் முறை யான வரிச் சலுகைகள் எது வும் இல்லை. அவர்களின் சேமிப்பை ஊக்குவிப்ப தற்கோ அல்லது வருமானத் தைத் தடையின்றி வெளிப் படுத்துவதற்கோ இதில் எந்தவிதத் தூண்டுதலும் இல்லை. மாறாக, நாம் இங்கே காண்பது அதிகா ரங்களின் ஆபத்தான விரி வாக்கத்தையே ஆகும் வரி அதிகாரிகள் இப்போது கால வரம்பு எதுவுமின்றி, முடிந்துபோன வழக்குக ளில் கூட, பழைய வரி மதிப்பீடுகளை மீண்டும் திறக்க முடியும். இது சட் டப்பூர்வ ஆதரவுடன் நடத் தப்படும் ஒரு 'வரி பயங்கர வாதம்' ஆகும். பட்ஜெட் முன்மொழிவு குறித்த எனது உரையில், வரி நிர் வாகத்தில் நிலவும் இடைவி டாத 'சிவப்பு நாடா' முறை யிலிருந்து எந்தவித விடுதலையும் இல்லை என் பதை நான் சுட்டிக்காட்டி னேன். அதிலிருந்து நிவார ணம் வழங்க இந்த நிதி மசோதாவில் எவ்வித நடவ டிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை.

விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைக்கான சட்டபூர்வ மான உத்தரவாதம் இன் னும் வழங்கப்படவில்லை.. கடன் சுமை, காலநிலை அபாயங்கள் அல்லது விலை ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சரி செய்யும் விரிவான விவசா யச் சீர்திருத்தங்கள் எதுவு மில்லை. விவசாயிகள் தொடர்ந்து துயரப்படுகி றார்கள், தற்கொலைகள் தொடர்கின்றன, ஆனால் இந்த அரசாங்கம் அத னைப் பாராமுகமாகவே வேடிக்கை பார்க்கிறது.

பாதுகாப்பு , எரிசக்தி , துறை முகங்கள் மற்றும் விமான நிலையங்கள் போன்ற முக்கியத் துறைக ளில் ஏகபோக ஆதிக்கம் அதிகரித்து வருவதை இந் தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கி றேன். இது தேசிய நல னுக்கு எதிரானது.

கடந்த சில ஆண்டுக ளில், அனைத்து நிலக்கரி அடிப்படையிலான அனல் மின் நிலையங்களும், மின் சாரக் கொள்முதல் ஒப்பந் தங்களின் நிபந்தனைகளை மீறி, நிலக்கரியை Pass Through அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்ய வேண் டும் என்று இந்திய அரசு ஒரு உத்தரவைப் பிற ப்பித் துள்ளது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டி க்காட்ட விரும்புகிறேன். இதனால் மின் விநியோக நிறுவ னங் கள் கொள்முதல் செய்யும் மின்சாரத்தின் விலை விண் ணைத் தொடும் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது.. இறுதியில் இந்தச் சுமை நுகர்வோர் மீதே சுமத்தப்படுகிறது.

மின்சாரச் சட்டத்தின் 11வது பிரிவின் கீழ் வழங் கப்பட்ட இந்த Pass Through உத்தரவுகளால் ஏற்பட் டுள்ள நிதி நெருக்கடி குறித்து அரசாங்கம் ஒரு முழுமையான தணிக் கையை மேற்கொள்ளும் என்றும், இனிவரும் காலங் களில் இத்தகைய தற்காலிக உத்தரவுகளைப் பிறப்பி க் காமல், இறக்குமதி நிலக்கரி யின் அதிகப்படியான விலையைச் சமாளிக்க ஒரு முறையான திட்டத்தை உருவாக்கும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

4.3 சதவீத நிதிப் பற்றாக் குறை இலக்கை எட்டியுள் ளதாக அரசாங்கம் நிதி மேலாண்மைத் திறனைப் பறைசாற்றுகிறது. ஆனால், மக்கள் நலத் திட்டங்களை முடக்கியும், மானியங்க ளைக் குறைத்தும், ஏழை எளிய மக்கள் மீது சுமை யைச் சுமத்தியும் இந்த இலக்கை ஒருபோதும் எட்ட முடியாது.

அதே நேரத்தில், இந்தி யாவின் கடன்ஜிடிபி விகி தம் 55.6 சதவீதமாக உள் ளது,.. வட்டி செலுத்து வதற்கே மொத்தச் செல வில் சுமார் 20 சதவீதம் செலவிடப்படுகிறது. மொத்த வரி வருவாய் வளர்ச்சி வெறும் 8 சதவீத மாக மட்டுமே உள்ளது. ஜிஎஸ்டி வசூல் தேக்கம டைந்துள்ளது. நுகர்வுத் தேவை குறைந்து வருகிறது. யுபிஐ வளர்ச்சியும் கூட மந் தமடைந்துள்ளது.. இவை அனைத்தும் இந்தியப் பொருளாதாரம் தனது வேகத்தை இழந்து வருவ தற்கான தெளிவான அறிகு றிகளாகும்.

லாபத்தை தனியாருக்கு தாரை வார்ப்பது!

IFSC அலகுகளுக்கான வரிச் சலுகை 20 ஆண்டு களாக நீட்டிக்கப்பட் டுள்ளது.. அத்தியாவசியத் தாதுக்களுக்கு இறக்குமதி வரி விலக்கு, தரவு மையங்க ளுக்கு ஊக்கத்தொகை மற் றும் உள்கட்டமைப்பு இடர் உத்தரவாத நிதி எனச் சலுகைகள் அள்ளி வழங்கப்பட்டுள்ளன.. இது லாபத்தைத் தனியாருக்குத் தாரை வார்த்து, நஷ் டத்தை மக்கள் மீது சுமத் தும் ஒரு தந்திரமான வழிமு றையாகும். இது ஒரு மோசமான முதலாளித்துவ வடிவமாகும். அரசாங்கம் 3.2 சதவீதப் பணவீக்கம் பற் றிப் பேசலாம், ஆனால் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையை விட்டு வெளியே வந்து உண்மையான இந்தியா எப்படி உள்ளது பார்க்க வேண்டும்.

வாக்குறுதிகள் என்னவானது!

ஒரு பொறியியல் பட்ட தாரி வாடகை கார் ஓட்டுகி றார்.

ஒரு விவசாயி விதைக ளுக்காகக் கடன் வாங்குகி றார்.

ஒரு சிறு தொழில் சத்த மில்லாமல் மூடப்படுகிறது.

ஒரு குடும்பம் தனது உணவில் இருந்து புரதச் சத்தை குறைத்துக்கொள் கிறது.

பட்டதாரிகள் வேலை யில்லாமல் தவிக்கிறார்கள்.

வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ள தாக அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அதன் விளைவுகள் எங்கே?

ஆண்டுக்கு இரண்டு கோடி வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்தீர்கள்.. 12 ஆண்டுகள் கடந்துவிட் டன, உருவாக்கப்பட்ட அந்த 24 கோடி வேலை வாய்ப்புகள் எங்கே? விவ சாயிகளின் வருமானம் இரட்டிப்பாக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்தீர் கள், அந்த வருமானம் எங்கே?

உணவுப் பொருட்களின் விலை, எரிபொருள் செலவு, பள்ளிக் கட்டணம், போக் குவரத்துச் செலவுகள் என உண்மையான நிலவ ரத் தைப் பற்றி எந்தக் குடும்பத் திடமாவது கேட்டுப் பாருங்கள். அவர்கள் அன் றாட வாழ்க்கையை நடத் துவதற்கே பெரும் போரா ட்டத்தை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். இந்த நாட்டு மக்களின் கைகளில் இருக் கும் உண்மையான பண வீக்கம் சுமார் 10-15% அள வில் உள்ளது.

வரிச்சுமைகளை எடுத் துக்கொண்டால், நேரடி வரிகள் 11.4 சதவீதமும், மறைமுக வரிகள் 3 சதவீத மும் வளர்ந்துள்ளன.

சோப்பு, மளிகைப் பொருட்கள்,துணிமணிகள் வாங்கும் போதும், கைபே சிக்கு ரீசார்ஜ் செய்யும் போதும், பள்ளி நோட்டுப் புத்தகங்கள் மற்றும் இதர அத்தியாவசியப் பொருட் களை வாங்கும் போதும் சாமானிய மக்களே இந்த மறைமுக வரிகளைச் செலுத்துகிறார்கள்.

மறைமுக வரி!

மறைமுக வரி விதிப்பு என்பது, ஒரு ஏழை மனித னால் அதனைச் சுமக்க முடிந்தாலும் முடியா விட் டாலும், அவன் மீது திணிக் கப்படு கிறது டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர் அவர்க ளின் இந்த வார்த்தைகள் இன்றைய சூழலுக்கு மிகப்பொருத்தமானவை.

ஒரு கோடீஸ்வரரும் ஜிஎஸ்டி செலுத்துகிறார். ஒரு கட்டுமானத் தொழி லாளியும் ஜிஎஸ்டி செலுத் துகிறார்.

ஒரே வரி.. ஒரே விகி தம்.. ஆனால் அதன் சுமை வேறுபட்டது.

பணக்காரர்கள் வரி விதிப்பைத் தங்களது கணக் குப் பதிவேடுகளில் உணர் கிறார்கள். ஆனால், ஏழை கள் வரி விதிப்பைத் தங்க ளது மளிகைப் பொருட்க ளில் உணர்கிறார்கள். ஒரு நடுத்தர வர்க்கத் தாய் என் பவர் நாட்டின் நிதிப் பற் றாக்கு றையைக் கவனிப் பதில்லை.. அவர் அரிசி மற்றும் வெங்காயத்தின் விலையைத் தான் கவனிக்கி றார்.

இந்த நிதி நிலை அறிக் கையானது, ஏழைகளை மிகக் கடுமையாகப் பாதிக் கும் வரி முறையைச் சீர மைப்பதில் ஒன்றிய அரசு தோல்வியடைந்துள்ள தைக் காட்டுகிறது. வரி வசூல் மிகவும் மந்தமாக வளர்ந்து வரும் நிலையிலும், வரி ஏய்ப் பைத் தடுக்கவோ அல்லது வரி செலுத்துவோரின் எண் ணிக்கையைஅதிகரிக்கவோ எந்தவொரு தெளிவான திட்டமும் அரசிடம் இல்லை.

சட்டம் மற்றும் நீதி அமைச்சகத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ள மிகக் குறைந்த நிதியாதாரங்கள் குறித்து நான் சுட்டிக்காட்ட விரும் புகிறேன். ஐயா, சட்டத் தொழிலில் ஒரு மிகப்பெரிய செயற்கை நுண்ணறிவுப் புரட்சியின் விளிம்பில் நாம் இன்று நிற் கிறோம்.

இந்தக் காலகட்டத்தில், நீதிமன்றங்களை நவீனப்ப டுத்துவது குறித்தும், நீதிபதி களின் பணிச்சுமையைக் குறைத்து, அவர்கள் சிறந்த முடிவுகளை எடுப்பதற்கு ஏதுவாக அதிநவீனத் தொழில்நுட்பங்களை அவர்களுக்கு வழங்குவது குறித்தும் நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆனால், இந்தியா முழு வதும் உள்ள மாவட்ட நீதி மன்றங்கள் மற்றும் சில மாநிலங்களில் உள்ள உயர் நீதிமன்றங்கள் கூட கணினி கள், கழிப்பறைகள் போன்ற அடிப்படை வசதி கள் இல்லாமலேயே தவித்து வருகின்றன என்ப துதான் நிதர்சனமான உண்மை.

நான் நாடு முழுவதும் உள்ள பல உயர் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவற்றின் உள்கட்ட மைப்பு மிகவும் மோசமாக உள்ளது. நீதித்துறைக்கு நிதி ஒதுக்குவது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கும் பங்களிக்கும். வணிக ரீதியான வழக்குகள் விரை வாகத் தீர்க்கப்படும் என்ற உறுதி கிடைக்கும்போது, இந்தியத் தொழில்துறை யின் மீதான நம்பிக்கை அதி கரிக்கும். நீண்டகாலமாக நிலுவையில் உள்ள சொத் துத் தகராறுகள் தீர்க்கப் படும்போது, முடங்கிக் கிடக்கும் அந்தச் சொத்துக் களைப் பணமாக்கிப் பொருளாதாரப் பயன் பாட்டிற்குக் கொண்டு வர முடியும்.

எனவே, நிதியமைச்சர் அவர்கள், நீதித்துறையின் தேவைகளை, குறிப்பாக உள்கட்டமைப்பு வசதிக ளைக் கவனிக்க வேண்டு மாறு வலியுறுத்திக் கேட் டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், உச்ச நீதிமன்ற மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதி பதிகளின் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து நான் பல முறை பேசியுள்ளேன். தற்போது வழங்கப்பட்டு வரும் ஊதியம், அவர்கள் செய்யும் பணிக்கு இணை யாக இல்லை. நமது நீதிபதி களுக்கு நாம் நிதி பாது காப்பை வழங்க வேண்டி யது அவசியமாகும்.

நடுத்தர வர்க்கத்தின் சேமிப் புகள் கரைந்து வருகின்றன!

உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி களின் ஓய்வு பெறும் வயதை 70ஆக உயர்த்த வேண்டும். உயர் நீதி மன்றம் மற்றும் உச்ச நீதி மன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வூதி யம், அவர்கள் கடைசியா கப் பெற்ற ஊதியத்திற்கு நிகராக இருக்க வேண்டும். மேலும், ஓய்வுபெறும் நீதிப திகளை அரசாங்கப் பணிக ளுக்கு மட்டுமே பயன்ப டுத்த வேண்டும்.. தீர்ப்பா யங்களில் அவர்கள் பணி யமர்த்தப்படுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் வருமானம் தேக்கமடைந் துள்ளது. சேமிப்புகள் கரைந்து வருகின்றன. எதிர் காலக் கனவுகள் சிதைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப் படியிருந்தும், இது ஒரு வெற்றிக் கதை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உங்கள் ஆட்சியின் கீழ், பணக்காரர்கள் மட் டுமே மேலும் பணக்காரர் களாக மாறுகிறார்கள்.

ஒன்றிய அரசின் நிதி நிலை முற்றிலும் சீர்குலை ந்துள்ள நிலையில், 'நிதி மேலாண்மை' பற்றி மாநி லங்களுக்கு பாடம் எடுக் கும் துணிச்சல் இந்த அர சாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆனால், புள்ளிவிவ ரங்கள் உண்மையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

ஒன்றிய அரசின் கடன் ஜிடிபி விகிதம் 55.6 சதவீத மாக உள்ளது. இது தமிழ் நாட்டின் 26.12 சதவீதத்தை விட இரண்டு மடங்குக்கும் அதிகம்! நிலைமை இப்படி யிருக்க, ஒன்றிய அரசுதான் சிறப்பான நிதி மேலாண் மையாளர் என்று தம்பட் டம் அடித்துக் கொள்கிறது.

இந்த 'நிதி மேலாண்மை' என்பதை இன்னும் ஆழமா கப் பார்ப்போம். ஒன்றிய அரசு ஈட்டும் ஒவ்வொரு ரூபாயிலும், கிட்டத்தட்ட 38 சதவீதம் வட்டி செலுத் துவதற்கே செலவிடப்படுகி றது. அதாவது, ரூ.14.04 லட் சம் கோடி வட்டியாக மட்டுமே செலுத்தப்படுகி றது.. வளர்ச்சி, சுகாதாரம், கல்வி அல்லது வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கம் என எதற்காவது ஒரு ரூபாயைச் செலவிடுவதற்கு முன்பே, தொகை காணாமல் போய் விடுகிறது.

எனது நாடாளுமன்றக் கேள்விக்கு அமைச்சகம் அளித்துள்ள பதிலின் மூலம், சமீபத்திய ஆண்டுக ளில் ஒன்றிய அரசின் நிலு வைக் கடன் செங்குத்தாக வளர்ந்துள்ளதாகத் தெரிய வந்துள்ளது.

ஒன்றிய அரசின் மொத் தக் கடன் 202223 ஆம் ஆண்டில் ரூ.156.13 லட்சம் கோடியாக இருந்தது.. இது 202324 ல் ரூ.171.70 லட்சம் கோடியாக அதிகரித்தது. 202425 ஆம் ஆண்டில் மேலும் உயர்ந்து ரூ.185.95 லட்சம் கோடியை எட்டி யது. இது 202526 ல் ரூ.200.53 லட்சம் கோடி யாக இருக்கும் என்று மதிப் பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், 202627 ஆம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் ரூ.218.63 லட்சம் கோடி யைத் தொடும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் பொருள் என்ன வென்றால், கடந்த 4 ஆண் டுகளில் மட்டும் ஒன்றிய அரசின் கடன் ரூ.62 லட்சம் கோடிக்கும் அதிகமாக வளர்ந்துள்ளது. இது 2022 23 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பி டும்போது சுமார் 40 சதவீத உயர்வாகும்.

தமிழ்நாட்டை வஞ்சிக்கும் போக்கு!

நிதி மேலாண்மை மற் றும் நிதி மேலாண்மை குறித்து மாநிலங்களுக்கு ஒன்றிய அரசு அடிக்கடி பாடம் எடுக்கிறது. ஆனால், அதன் சொந்தக் கடன் வளர்ச்சிப் பாதையோ செங்குத்தாகவும், தொட ர்ச்சியாகவும் உயர்ந்து வரு வதைக் காட்டுகிறது. இது ஒன்றிய அரசின் நிதி மேலாண்மை எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்ற கடு மையான கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

மேலும் அமைச்சகம் அளித்துள்ள பதிலானது, இந்தியாவின் நிதிசார் கூட் டாட்சி அமைப்பில் நில வும் ஆழ்ந்த கவலைக்குரிய சமமின்மையை, குறிப்பா கத் தமிழ்நாட்டை வஞ்சிக் கும் போக்கை வெளிப்ப டுத்துகிறது. ஒன்றிய அரசு தமிழ்நாட்டிலிருந்து 2022 23 ல் ரூ.1,75,088 கோடி யும், 202324 ல் ரூ.2,07,314 கோடியும், 202425 ல் ரூ.2,17,165 கோடியும் என, கடந்த மூன்று ஆண்டுக ளில் மட்டும் மொத்தம் ரூ.5,99,567 கோடி வரி வரு வாயைச் சேகரித்துள்ளது.

இருப்பினும், இதே கால கட்டத்தில் ஒன்றிய அர சின் வரிப் பங்கிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கப் பட்ட நிதி 202223 ல் ரூ.38,731 கோடி, 202324 ல் ரூ.46,072 கோடி மற்றும் 202425 ல் ரூ.52,492 கோடி என மொத்தம் ரூ.1,37,295 கோடி மட்டுமே. உதாரண மாக, ஒன்றிய அரசு தமிழ் நாட்டிலிருந்து வசூலிக்கும் ஒவ்வொரு ரூ.1 வரி வரு வாய்க்கும், ஒன்றிய அர சின் வரிகளின் பகிர்ந்தளிக் கக்கூடிய தொகுப்பிலிருந்து மாநிலத்திற்கு சுமார் ரூ.0.23 மட்டுமே திரும்பக் கொடுக் கிறது.

இது நிதிசார் அநீதியை தவிர வேறொன்றுமில்லை. பிற மாநிலங்களுடனான ஒப்பீடு இந்தச் சமமின்மை யின் அளவை வெளிப்படுத் துகிறது. உதாரணமாக, இதே மூன்று ஆண்டு காலத் தில் உத்தரப் பிரதேசம் ஒன் றிய அரசுக்கு ரூ.3,62,457 கோடி வரிப் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. இருப்பி னும், ஒன்றிய வரிகளிலி ருந்து உத்தரப் பிரதே சத் திற்கு வழங்கப்பட்ட நிதி ரூ.6,03,220 கோடியாகும்.

இதன் பொருள் என்ன வென்றால், உத்தரப் பிரதே சத்திலிருந்து ஒன்றிய அரசு வசூலிக்கும் ஒவ்வொரு 1 ரூபாய் வரி வருவாய்க்கும், மத்திய வரிகளின் பங்கிலி ருந்து அந்த மாநிலத்திற்கு சுமார் ரூ.1.66 திரும்பக் கிடைக்கிறது. பீகாரின் விஷயத்தில் இந்தச் சம மின்மை இன்னும் அதிர்ச்சி யூட்டும் வகையில் உள்ளது. கடந்த மூன்று ஆண்டுக ளில் பீகாரிலிருந்து வசூலிக் கப்பட்ட மொத்த வரி ரூ.49,215 கோடி மட்டுமே. ஆனால், ஒன்றிய அரசின் வரிகளின் பங்கிலிருந்து அந்த மாநிலத்திற்கு வழங் கப்பட்ட நிதியோ ரூ.3,38,549 கோடியாகும். உண்மையில், பீகாரிலிருந்து ஒன்றிய அரசு வசூலிக்கும் ஒவ்வொரு 1 ரூபாய் வரி வருவாய்க்கும், ஒன்றிய அரசின் வரிகளின் பங்கிலி ருந்து அந்த மாநிலத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 6 ரூபாய் 90 பைசா திரும்பக் கிடைக் கிறது.

இந்தியாவின் வலுவான பொருளாதாரப் பங்களிப் பாளர்களில் ஒன்றாகவும், தேசிய வரி வருவாயை ஈட் டித் தரும் முக்கிய மாநில மாகவும் விளங்கும் தமிழ் நாடு, தான் வழங்கும் பங்க ளிப்பில் மிகச்சிறிய பகு தியை மட்டு